

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, עושה נסים ונפלאות בכל דור ודור, "הרב את ריבנו והדן את דיננו והנוקם את נקמתנו והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו והנפרע לנו מצרינו". שתרחם עלינו ברחמיך הרבים ותעזור לנו בישועתך ונפלאותיך הנוראות, שנזכה לקבל ולקיים את ימי הפורים הקדושים בזמניהם כראוי, שנזכה לקיים כל המצוות הקדושות הנהוגות בפורים, בקדושה ובטהרה גדולה בשמחה ובטוב לבב, בגילה ברינה בדיצה וחדוה רבה ועצומה מאד, עם כל פרטיהם ודקדוקיהם וכוונותיהם ותרי"ג מצוות התלויות בהם.

רבונו של עולם, כבר גילית אזנינו שכל הנסים והנפלאות שעשית לאבותינו אשר עליהם נקבעו הימים טובים הקדושים, כולם נעשים ונתגלים ומאירים בכל דור ודור בכל אדם ובכל זמן, ואנו צריכין להמשיך קדושת פורים וקדושת כל הימים טובים, והארת הנסים ונפלאות שנעשו אז, בכל שנה ושנה בכל דור ודור ובכל אדם ובכל שעה. למדני והורני וחנני וזכני שאזכה לשמחת פורים בשלימות באמת, שאזכה לשמוח מאד מאד בכל לב ונפש בימי הפורים הקדושים בכל שנה ושנה בשמחה שאין לה קץ. עד שאזכה על ידי השמחה והקדושה של פורים להמשיך עלי ועל כל ישראל הקדושה והטהרה הנמשכת מהפרה אדומה שמטהרת מטומאת מת, אשר צוית עלינו לעסוק בקריאת הפרשה הזאת של פרה אדומה אחר פורים, וגילית לנו שעל ידי פורים זוכין לטהרת הפרה אדומה, למען נזכה להיות טהורים לקבל קדושת הקרבן פסח בזמנו.

רבונו של עולם, אתה יודע שבעוצם ירידתנו ונפילתנו בעומק הגלות המר הזה, ועוצם ורובי צרות הנפש שעוברים על כל אחד מישראל ועלי בפרטיות, ועוצם ורובי המצולות ים השוטפים עלי, ורודפים אותי מאד מאד מכל הצדדים, ובצרה גדולה אני מאד מאד בלי שעור וערך, ואיני יודע שום פתח תקוה לתקן ולהינצל מכל זה, הן על כל אלה אני צריך עתה נסים נפלאים וישועות גדולות ונוראות, כאשר עשית עם כלל ישראל לדורות עולם, נסים נפלאים ונוראים אשר לא היו כמותם, בימי מרדכי ואסתר כשעמד עליהם המן הרשע ימח שמו וזכרו, אשר נס זה של פורים גדול מכל הנסים שעשית עמנו מעולם, כאשר הודעת לנו על ידי חכמיך הקדושים זכרונם לברכה, "וכל המועדים יהיו בטלים וימי הפורים לא נבטלים". ובתחילה היו כל ההתחלות מפסח, כי כל המועדים הם זכר ליציאת מצרים, ועכשיו וכו'.

רבונו של עולם, מריה דעלמא כולא, אדון הנפלאות מצמיח ישועות, אתה יודע האמת, שכל הנסים והנפלאות שעשית עמנו ביציאת מצרים ובמלחמת עמלק בימי משה ובימי מרדכי ואסתר, וכל הנסים ונפלאות שעשית עמנו בימי חנוכה, ובכל דור ודור, עיקר הנס והישועה הוא ישועת הנפש. כי עיקר הקנאה והשנאה של כל צרינו ורודפינו בגשמיות ורוחניות, הוא רק על אשר אנו מאמינים בך ה' אלקינו, ומשתוקקים לילך בדרכיך הקדושים ולקיים מצוותיך הנוראות, ולגלות ולפרסם אמיתת אמונת אלקותך והשגחתך וממשלתך בעולם, אשר רק בשביל זה "לא אחד בלבד עמד עלינו לכלותינו אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם".

רבונו של עולם, איום ונורא אדון השמחה והחדוה, אדון יחיד, שעליך נאמר "הוד והדר לפניו עוז וחדוה במקומו", בשעה נוראה זו שהיא בחינת יום הכפורים, כשהשכינה הקדושה נכנסת לחצר המלך הפנימית לפני ולפנים לבקש רחמים על עמך ישראל הנתונים לביזה ולמשיסה, להרוג ולאבד, וגלוי וידוע לעיני כל העמים ואין פוצה פה ומצפצף, בשעה שהשכינה אומרת: "הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי", השב לי את בני ואם לא אחזיר את כל העולם לתהו ובהו, "מאנה להנחם על בניה כי איננו", ביום נורא וקדוש זה של "ותלבש אסתר מלכות", כשהשכינה לובשת את בגדי הלבן שלה ונכנסת למקום שנכנסת ועומדת במקום שעומדת, במקום שאין רשות למלאך ושרף ומקטרג להיכנס "וכל אדם לא יהיה באוהל מועד בבואו לכפר בקודש" "והזר הקרב יומת", יום שהס"מ בעצמו מפחד להתקרב אל הקודש, כי אחת דתו להמית, יום שאין שום שליטה לקליפת המן -עמלק, יום של שמחה וחדוה בכל העולמות, יום של התעלות כל הנשמות למדרגה של קודם החטא, יום שאין בו שום עצבות יגון ואנחה, יום שכל אחד פושט את בגדי המשכא דחויא שלו, בגדי הגאווה שלו שה'מ'ן א'ח'ש'ו'ר'ו'ש' - מר'א'ש' ה'נ'ח'ש' מלובשים בהם, ויוצא בשמחה ובחדוה, בשירים ובמחולות בחוצות ובשווקים, יום שנאמר עליו "אמצאך בחוץ אשקך, גם לא יבוזו לי", יום שהחיצוניות נהפכת לפנימיות, וכל העולמות מקבלים הארה משער החמשים, וכל הגשמיות נהפכת לרוחניות, והיין נהפך ליין המשומר ליין של קודם החטא, ליין שהמלאכים היו מוזגים לאדם הראשון, יום שכל העולמות עולים ומתעלים וחוזרים לשרשם שהיה קודם החטא, יום עליו נאמר - "ועכשיו"... שהוא השורש של כל הקדושות וכל השמחות, שבו כל המועדים עתידין להבטל "ימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם", יום שהוא שרש לכל הנסים והנפלאות, יום של קבלת התורה מחדש מאהבה, אנא זכני ביום זה להיכנס למעגלי השמחה התמידיים, שאינם פוסקים אף לרגע, לשמחה שאין לה קץ וגבול, זכני שתאיר עלי באורה במשך כל ימות השנה ללא הפסק של רגע קט, שמחה וחדוה אמיתית בך ובצדיקיך האמיתיים, שמחה שאזכה על ידה לצאת מכל העבירות והפגמים, מכל הנפילות והיאוש, באופן שלא אטעה עוד שום טעות ולא אכשל עוד בשום חטא ועון.

אנא זכני להתבודדות של שמחה רנן וגיל, זכני לערוך תיקוני חצות בבחינת כנורו של דוד, עד שמתוך השמחה העצומה אשפוך לבי כמים נוכח פני ה', בשעה שכל שערי השמים פתוחים, ואין שום חטא ועוון יכול לעכב את תפילתי.

רבונו של עולם, אנא השפע עלינו יראה עליונה מאד, יראה עילאה דעילאה ביום קדוש ונורא זה, שהוא בבחינת יום הכפורים, יום שבו אתה שולח את ידך מתחת כנפי הכרובים ומושיט לנו את שרביט הזהב ומשפיע עלינו יראה עילאה דעילאה, שהיא שורש הגבורות, שורש הזהב, אנא זכני על ידי שרביט הזהב להכניע את מצח הנחש (נח"ש דנח"ש, $720 = +$ מאה כתרין דמסאבותא $821 = 1 +$ גימטריא אחשורוש $= 821$), ואת קליפת ושת"י (נח"ש דנח"ש קליפת יתו"ש), שלא נחה ולא שקטה כיתוש עד שעינתה את בנות ישראל הכשרות בכל עיני שבעולם. אנא א-ל רחום וחנון בזכות קימת חצות שנזכה לקום בכל לילה, שעה שבה תחילת מפלת המן, ובזכות "שירי דוד עבדך (שיר"י עם הכולל גימ' שרבי"ט) הנשמעים בעירך האמורים לפני מזבחך", תשפיע עלינו יראה נפלאה ונוראה מיראת צדיקיך הנוראים, ופתח לנו את אוצר הטוב הזה, שממנו כל הזהב וכל העשירות דקדושה, שלא נהיה בעלי חוב יותר ולא נצטרך ללקט בשטותא ולרוץ ולהתיגע אחר פרנסתנו, ותשפיע עלינו שפע העשירות דקדושה מבחינת "ואברהם זקן בא בימים וה' ברך את אברהם בכל" בבחינת "מזקנים אתבונן", כי על ידי בחינת "זקן" נבוא להתבוננות דקדושה, להתגלות הלוחות, המתגלים ביום קדוש ונורא זה, כשהשכינה הקדושה שהיא כנסת ישראל עולה למקום שעולה, ונכנסת למקום שנכנסת ועומדת במקום שעומדת, במקום שהזר הקרב יומת וכל המעיז לבוא שם ולקטרג על עם קדושיך אחת דתו להמית, במקום הלוחות הקדושים, אבן השתיה, שממנו נמשכת התורה הקדושה לכל אחד ואחד כפי בקשתו וכפי הבנתו, בבחינת "כל הפושט יד נותנים לו". במקום שממנו זוכין ללוחות שהם התורה, ולפסולת הלוחות שהיא העשירות, כי משם נתעשר משה.

אנא רחום וחנון, אליך אזעק ואתחנן בכל רמ"ח אברי ושס"ה גידי, בכל מורשי לבי וחושי, יראה ורעד יבוא בי, ותכסני פלצות, "סמר מפחדך בשרי, וממשפטיך יראתי", "מי לא ייראך מלך הגויים כי לך יאתה, כי בכל חכמי הגויים ובכל מלכותם מאין כמוך א-ל נערץ בסוד קדושים רבה, ונורא על כל סביביו" על כן מפניך אבהל אתבונן ואפחד ממך.

אנא רחום צדיק, אדיר איום ונורא, אתה יודע עצם היראה הקדושה שזכו הצדיקים האמיתיים על ידי עבודתם ויגיעתם ומסירת נפשם באמת אליך, עד שזכו להכיר אותך ולהתירא מפניך ביראה נפלאה, יראה עילאה לעלא לעלא, אשר יש כח ביראתם הקדושה, שתגיע גם עלינו. רחם עלינו למענם ותשפיע עלינו מיראתם הקדושה והנפלאה, שנזכה גם אנחנו ליראה שלימה מפניך תמיד, ותהיה יראתך על פנינו לבלתי נחטא עוד, ונשוב אליך באמת ובלב שלם.

רחם עלי למען שמך, וזכני להשתוקק ולכסוף תמיד להתקרב לצדיקים ויראים אמיתיים, עד שאזכה על ידי התגברות החשק והרצון באמת לשבר כל מיני מניעות שבעולם, ולסבול כל מיני טרחות וטרדות, יגיעות ויסורים בשביל להתקרב לצדיקי אמת, עד שאזכה להתקרב אליהם ולהתדבק בהם באמת ולהמשיך ולקבל מהם יראה שלימה באמת, באופן שאזכה להיות כרצונך הטוב באמת תמיד לעולם ועד. ואזכה על ידי המניעות והיגיעות והטרחות שאסבול בשביל להתקרב לצדיקי אמת, שעל ידי זה יהיה נעשה כלי קדושה וטהורה לקבל על ידה שפע טובה וברכה וכל טוב לנו ולכל בית ישראל.

רבונו של עולם, מלא רחמים, נורא ונשגב, חננו ועננו וזכנו מהרה ליראה שלימה באמת. קדוש אתה ונורא שמך, אשר כל צבא מעלה זוחלים ורועדים מאימת שמך, שרפים וחיות ואופני הקודש וכל המלאכים הנוראים רועשים ומתפחדים מהדר גאונך, וכולם עושים באימה וביראה רצונך. "ה' שמעתי שמעך יראתי ה' פעלך בקרב שנים חייהו בקרב שנים תודיע, ברוגז רחם תזכור". תן לנו יראה, מלא רחמים, תן לנו יראה. איום ונורא. תן לנו יראה. אלקי כל הצדיקים שהם שורש היראה. "תן פחדך ה' אלקיני על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת, וייראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים, ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם".

רבונו של עולם, "אתה נורא אתה", עשה עמנו נוראות ונפלאות באופן שנזכה לשוב אליך באמת. "נוראות בצדק תעננו אלקי ישענו מבטח כל קצוי ארץ וים רחוקים". "הורני ה' דרכך, אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך". קדוש ונורא הושיענו וזכנו לבוא לכל מה שבקשנו מלפניך, ותן לנו יראה שלימה מפניך באמת, עד שנזכה על ידי היראה להעלות נחת ושעשועים גדולים לפניך, ועל ידי זה תשפיע עלינו שפע טובה וברכה ורחמים וחיים ושלום, בני חיי ומזוני ריחי, עושר וכבוד וחיים וכל טוב בגשמיות וברוחניות בזה ובבא, למען לא נבוש ולא נכלם ולא נכשל לעולם ועד. ותעלנו מהרה מעלה מעלה עד שנזכה ליראה עילאה בתכלית השלימות, ועל ידי זה יהיו נשלמים מעשינו לפניך בשלימות גדול, עד שנזכה שיהיה נשלם שמך הגדול והקדוש על ידינו תמיד בתכלית השלימות כרצונך הטוב, ויגדל שמך עד עולם, וישונו כל באי העולם אליך, ויעבדוך כולם באימה וביראה ובפחד גדול. "יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא". ויקוים מהרה מקרא שכתוב, "ארץ נתנה יבולה יברכנו אלקים אלקינו. יברכנו אלקים וייראו אותו כל אפסי ארץ. ונאמר, וייראו גויים את שם ה' וכל מלכי הארץ את כבודך". ונאמר "כי ה' עליון נורא מלך גדול על כל הארץ". "היו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי". "ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך". "ברוך ה' אלקים אלקי ישראל, עושה נפלאות לבדו, וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ, אמן ואמן".

רבונו של עולם, אנא זכנו ביום שמחה זה להרבות בניגונים בריקודים ובמחולות המסוגלים למחילת עוונות, ששורשם בתשובה מאהבה הנמשכת מקריאת המגילה באימה וביראה בתשובה ובבכיה, הנמשכים מיראה עילאה דעילאה שהשפיע עלינו מרדכי הצדיק על ידי שקרע את בגדיו ולבש שק ואפר וזעק זעקה גדולה ומרה לבטל את צעקת עשו. אנא השם, זכנו על ידי יראה עילאה דעילאה זו לזכות לשמחה אמיתית של פורים, לשמחה שאין לה קץ וגבול, המעוררת ומגבירה את היראה הנוראה הזו בבחינת "וגילו ברעדה", ונזכה על ידי כך "לעד דלא ידע", בסוד אריך, בבחינת "גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי תערוך לפני שולחן נגד צוררי כוסי רוי"ה" (רויה=ארץ=221 בחינת אריך)

רבונו של עולם, א-ל גדול ונורא, קדוש אתה ונורא שמך, זכני לקדושת מרדכי ואסתר, שבכח קדושתם הנוראה הוציאו את כל עם ישראל מקליפת המן עמלק. רבונו של עולם, אשר יראתך ואימתך על כל שנאני שחק ועל כל השרפים והאופנים וחיות

הקודש ועל כל העולמות עליונים ותחתונים ועל כל דרי מעלה ודרי מטה, כולם ירעדו ויפחדו מאימת שמך, זכני לראות את מרדכי ואסתר במגילה. חוס וחמול עלי בחמלתך הגדולה ואזכה לעמוד בכל זמן קריאת המגילה באימה יראה ופחד ולהאזין לכל מילה ומילה ולשמע כל אות ואת ביראה נוראה ביראה עילאה דעילאה, ואזכה לשפוך דמעות כמים בזמן קריאת המגילה הנוראה הזו שצריכה שרטוט כאמיתה של תורה, ושקולה על פי סוד כספר תורה, ואזכה להרגיש את גודל הצרה הנוראה שהיו נתונים בה אז כלל ישראל וגודל הצרות הנוראות שעברו על כלל ישראל בכל דור ודור ואזכה לשפוך לבי כמים ולקרוע את סגור לבבי האטום בחומות פלדה, לנוכח הפסוק "ובכל מדינה ומדינה, מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע, אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד, שק ואפר יוצע לרבים". ואעביר לנגד עיני את כל הדורות ואת כל הקדושים והטהורים שהושמדו בכל מיני מיתות משונות ובכל מיני עינויים קשים ומרים ואת ששת מיליון היהודים הקדושים והטהורים שנטבחו ונהרגו בכל מיני מיתות משונות ביותר, שלא היו כהנה בשום עם ולשון מזמן בריאת העולם, או לנו שבדורנו עלתה לנו כך, כי "אילו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי, כי אין הצר שווה בנזק המלך".

אנא השם, זכני להיות כאסתר המלכה שהיא השכינה הקדושה שנאמר עליה "ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותיפול לפני רגליו ותבך ותתחנן לו להעביר את רעת המן האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים". זכני לקרוע את לבי לגזרי גזרים, על צרות ישראל המרובות ועל הגזירות הנוראות והמשונות הנשמעות בכל רגע ורגע בגשמיות וברוחניות. זכני בכל עת ורגע לשפוך לבי כמים ובפרט בחצות לילה, בשעה שהיא עת רצון ושערי שמים פתוחים ואין כל קטרוג יכול לעכב את התפילות, שעה שעליה נאמר "נכח פני ה'", ואזכה בכל יום ובכל שעה לשפוך שיחי לפניך מעמקי הלב מעומקא דלבא באמת, ולהיות כמרדכי היהודי שיצא ברחוב העיר וזעק זעקה גדולה ומרה, אזכה גם אני בתוך כל עמך בית ישראל לבטל את כל הגזירות הנוראות המתחדשות לבקרים ולבטל את מחשבת העמים היועצים רעות עלינו בכל עת ושעה, יומם לא ינוחו ולילה לא ישקוטו מלטכס עלינו גזירות נוראות להשמיד ולאבד אותנו ולכלותינו מעל פני האדמה, כמו שנשבע אותו מין לר' אושעיא: גפא דרומאי בהא נחתינן ובהא סלקינן, ולכן, "אם על המלך טוב תנתן לנו נפשנו בשאלתנו ועמנו בבקשתנו כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד" ולכלותנו מעל פני האדמה.

רבונו של עולם, מלא רחמים רבים, מרא דעלמא כולא, חוס ורחם עלינו שהרי בידך נפשות החיים והמתים, ואתה יכול להמתיק את כל הגזירות כהרף עין, בפרט ביום הפורים הקדוש והנורא הזה. ואכן גילית לנו, כי עיקר ההמתקה ביום זה הוא על ידי שירים וניגונים, ריקודים ומחולות בבית ובחוץ, ברחובות ובשווקים. חוס וחננו ביום זה שבו כל החיצוניות נהפכת לפנימיות, והגשמיות לרוחניות, לקדשו בתורה ובתפילה, ביראת שמים, ובשמחה דקדושה, בשמירת עיניים ובקדושת הברית, במוחין נקיים ובמחשבות קדושות. כי יום זה, אם אך נזכה לקדשו - אין בו אחיזת דין כלל, ויכולים לפעול בו אפילו תחיית המתים, כאשר פעל רבה והחיה את רבי זירא, בהמשכת הארה משער החמשים בסוד תחיית המתים.

אנא א-ל חנון ורחום, זכנו לראות את מרדכי היהודי יוצא בלבוש תכלת וחור' ושולח ידו מן החור', מתוך כל החורים והסדקים, ומרמז לנו להשליך את הבגדים הצואים, את לבושי הגאווה. אנא, זכנו לבחינת "דודי שלח ידו מן החור'" ולבחינת "מה-זה ועל מה זה" שנהפכה ל"מזה ומזה הם כתובים" ו"חרות על הלוחות", מי יתן ונזכה שדברי התורה יהיו חקוקים על לבנו מעבר אל עבר, ומרדכי ששמו פותח במ"ם ואסתר בחינת "סתר" בחינת סמ"ך, יוחקו על לבנו מעבר אל עבר, כמ"ם וכסמ"ך החקוקים בנס על הלוחות עד אשר לא יסורו מאתנו דברי הצדיקים ויהיו חקוקים בלבנו לנצח, כמו שהיה ראוי לפני החטא, כמו שהיו חקוקים דברי תורה על לבו של אדם הראשון וזכה לראות האלקות בלבד. יהי רצון מלפניך כי לא נסוג ממך יותר, ולא נסיג את גבולות הסטרא אחרא חס ושלום, לא נעבור גבולות אשר גבלו ראשונים.

רבונו של עולם, אדון השמחות, שעוז וחדוה במקומך ואין עצבות יגון ואנחה לפניך, זכנו לקיים מצות עומר שעורים, שהוא בחינת ידן ורגליו, מחיאת כף וריקודים שזכו להם מרדכי ואסתר, זכנו על ידי זה שיתגלו לנו הנגלה והנסתר שבתורה שעליהם נאמר "עמר שעורים דידכו אתי ונצח אותו ואת בניו". זכנו על ידי שירה וניגונים לנצח את הסטרא אחרא וכל חילותיה ומרכבותיה, בבחינת "אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה', אשירה לה' כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים". ולהחיות את עצמי בכל הנקודות הטובות שזכיתי לקיים מעודי עד היום הזה, למרות שעשיתי מה שעשיתי ונכשלתי במה שנכשלתי, זכני להושיט את ידי ומוחי ולשאת את עיני לצדיקים המקיימים "דודי שלח ידו מן החור'", בבחינת מרדכי, היוצא בלבוש תכלת וחור ומושיט ידו דרך כל החורי"ם והסדקים, המציץ מן החרכים לקרב גם מרוחק כמוני, שכבר נטמא בכל הטומאות, צלל לכל התהומות וכבר איבד רחמנא ליצולן כל תקוה. זכני להתקרב לצדיק האמת שאינו מתיאש משום אדם, ופועל במיוחד למען הנושאים עיניהם אליו ומתחננים ומבקשים שיצא לקראתם, זכני להתקרב לצדיקים אמיתיים כאלו, האוחזים בידינו תמיד, מזרזים ומחזקים אותנו להתקרב ולהשתוקק אליך תמיד בכל עת, יהיה איך שיהיה, לבלי להסתכל על שום מונע ומעכב ומבלבל, מחזקים אותנו בעצה של שירה וריקודים, בבחינת "וירא בצר להם בשמעו את רינתם".

רבונו של עולם גדול העצה ורב העליליה, הן אתה כל תוכל, ולא יבצר ממך מזימה, ואתה יודע את כל מחשבות העמים והשונאים ורואה את כל עצתם עלינו, באתי לפניך בעל הרחמים בכחם וזכותם של צדיקים אמיתיים, חזקנו ביום זה לשיר ולרנן, לרקוד ולחולל למענך ולא למעננו, למען כבוד שמך ולא לכבודנו, כי כבודנו בזוי מאד, כי נשברנו על ידי לבנו הסורר לאין סוף שברים ונשחקנו לאין סוף שחקים, עד אשר אין לנו שום ענין בכבוד, אך אתה עשה למען שמך. ובזכות השירה והריקודים שנרקוד ונשיר ביום זה, אנא הטה לב המלכות והשרים היועצים עלינו לטובה, אנא, הפר כל מחשבותיהם הרעות על ישראל עמך הקדוש ובטל ברחמיך כל הגזרות הרעות וכל הפקודות שאינן טובות לישראל, הן אותן הגזרות והפקודות שכבר נגזרו, והן אותן שחפצים לגזור חס ושלום, הן אלו שכבר הושמעו ויצאו והן אלו שעדיין טרם נשמעו. את כולם תשבר ותעקור ותבטל בביטול גמור, וכשם שהפכת את לבו של אחשורוש, כן תהפוך לב כל הקיסרים, המלכים והשרים עלינו לטובה תמיד. כי אתה ידעת ה' אלקינו כי אין מי שיעמוד בעדנו עתה בעקבא דמשיחא בעת צרה הזאת כי אם רחמיך הרבים בלבד, "שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך", זכנו ברחמיך הרבים שיזדכך קול רינתנו, עד שנזכה להמתיק כל הדינים ולבטל כל

הצרות וכל הגזירות מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל על ידי הניגונים בלבד, על ידי שתשמע קול רינתנו ויערב לך רינונו, תרחם עלינו ותושיענו.

ונזכה לשיר ולזמר, לרנן ולנגן לפניך ניגונים ורננות, שירות ותשבחות לשמך ולעבודתך באמת תמיד, עד שנזכה לעורר ברחמיך "שיר השירים אשר לשלמה", שיר המעולה מעל כל השירים, ונזכה לכל העשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים, הנמשך על ידי הנקודות הטובות שגילה דוד בכל יהודי בבחינת "באמ"ת (אקי"א X אקי"א) אמרו החזן רואה היכן התינוקות קוראים", כי הצדיק האמת שהוא החזן האמיתי מעלה את כל התפילות על ידי שמוצא שפע נקודות טובות בכל יהודי ויהודי, כי הנקודות טובות תאבות ונכספות להראות לפניו ולהיכלל בו, והוא בונה מהם ניגונים נפלאים, מתגלים אליו כל הניגונים שבעולם, כל הניגונים שבכל הדורות, מרוב הטוב שמוצא בכל יהודי ויהודי ובכל נברא ונברא. ומתגלית לו תכלית שמים וארץ, עת דן לכף זכות את כל הנבראים אפילו את הרשעים ויודע שהם צורך גבוה ובכולם ניצוצות אלקיים הנמשכים מאור אין סוף ומניגון אין סוף, שהוא שורש הבריאה בבחינת "תבואי תשורי מראש אמנה".

לכן בדרך כלל בשנה מעוברת קוראים "ויקרא" לפני פורים, ואז מתגלה סוד שני אדרים, סוד מנשה ואפרים, בסוד "נשני אלקים", כאילו היום נבראתי, בבחינת "אני היום ילדתיך", "א" זעירא, וב"ויקרא" מתחילים התינוקות לקרוא, כי אז מתגלות הנקודות הטובות, הטוב שבכל אחד בבחינת "ואתה תחזה", בחינה שזוכה לה הצדיק, הקדוש בתכלית הקדושה והפשוט בתכלית הפרישות, שזכה לשמירת הברית בתכלית השלימות שאין שלימות אחריו, כי על ידי זה זוכה לראות את כל הנקודות הטובות, ואת כל הטוב שיש בכל יהודי ויהודי אף בקל שבקלים, ועל ידי זה זוכה לעשות ניגונים, ולהמתיק את כל הדינים. אנא אבינו שבשמים, אב רחום וחונן זכנו שיתעבר בנו הצדיק בחינת מרדכי בשית פירקין דידין ובשית פירקין דרגלין, ויכבס וירחץ אותנו על ידי זה מכל שמץ פסול ומכל הרהור גאוה, עד שעל ידי זה נזכה לא לראות שמץ פגם בשום יהודי שבעולם, בבחינת "ומה שמץ דבר נשמע בו". וישלח ידו מן החור ויעשה לנו חלל בלב, בידיים וברגליים, ובכל איבר ואיבר. ויסיר מאתנו הקליפה הנמשכת מ'ר'א'ש' ה'נ'ח'ש' ה'מ'ן' א'ח'ש'ו'ר'ו'ש' הרובצת בכל חלל לבנו וסותמת את כל אברינו, ואוטמת כל מוחנו וחושינו.

אנא אב רחום, שלח לנו את הצדיק שינשב רוחו בתוכנו ובקרבתנו ויעורר אותנו לשירים ולריקודים, יבקיע לנו את כל גידי קשיות ערפנו ואת כל אוטם איברנו וחושנו בבחינת "חוללה ידו נחש בריח".

אנא השם יהי רצון מלפניך, כי על ידי המחולות והשירים שנזכה לחולל ולשיר, תבקע כל אטימות לבנו ומוחנו אברינו וגידנו, ערקינו וחושינו, ונזכה לחולל ולשיר על בית ה', ונגינותי אנגן על בית ה' כל ימי חיי ויקוימו בנו הפסוקים: "וישם רגלי כאילות, ועל במותי יעמידני", "ואני בה' אעלוזה, אגילה באלוקי ישעי. אלקים ה' חילי משה רגלי כאילות, ועל במותי ידריכני למנצח בנגינות".

רבונו של עולם, מלך מלא רחמים, בטל כל גזירה רעה מעלינו ופדנו והצילנו ביום זה, ואף אם הרצים כבר יצאו מבוהלים ודחופים, בידך להשיבם ולהפכם לרצים מבוהלים ודחופים לבשר כל בשורה טובה, "ואף אם נחתם בטבעת המלך ואין להשיב", יכול אתה להשיב לנו את המוחין מחדש ולחתום אותנו בטבעת של ישועה לחיים ולשלום, לרפואה ולהצלחה, לעשירות דקדושה ולכל מעלה טובה. כי אתה כל יכול, ומי יאמר לך מה תעשה.

אנא רחום וחונן, שאין גבול לרחמיך, ואין קצבה לגודל חסדיך, ואין קץ למרכבות ישועותיך, ואין סוף למלאכי רחמיך, חוס ורחם עלינו, כאשר אתה חס ומרחם ושולח ישועה לכל אחד ואחד באשר הוא שם, אם אך ישא עיניו לגודל רחמיך וחסדיך ויאמין באין סוף ישועותיך. אנא, שלח לנו ישע ופורקן ממעיונות הישועה שאין להם סוף ותכלית, המתחדשים בכל רגע ורגע ביתר שאת וביתר עוז.

אבינו אב הרחמן, בזכות שמחת פורים תבטל מאתנו שאור וחמץ, של יצר לב האדם רע שנשאר בנו מנעורינו, וכמו שאמר הבעל שם טוב: "לא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאור בכל גבולך", - שלא יהיה לך חס ושלום שום הרהור של דופי באיזה יהודי שבעולם. אנא א-ל רחום וחונן, זכנו לאהוב את כל אחד ואחד בלב ונפש, ונזכה לראות אך ורק מעלת חברינו ולא חסרונם, ויתבטל מעלינו הקטרוג של "עם מפוזר ומפורד", ונזכה לבחינה של "יוחן שם ישראל נגד ההר" - כאיש אחד בלב אחד, כל אחד ישא חן בעיני חברו ויחונהו. אם לכך נזכה, נוכל לשמוע מחדש את עשרת הדברות כי כפי מה שנאהב זה את זה ביותר, כך נזכה לראות את המאור שבתורה, לקבלה מחדש ולשמוע שוב את כל עשרת הדברות כמפי הגבורה.

אנא א-ל רחום וחונן, מלטנו מן הכסילות, המטה את ליבנו למצוא דופי ביראים ובכשרים ההולכים לפי תומם, טהר את ליבנו, לבל נעז להרהר אחרי תלמידי חכמים, לאמר "זה נאה וזה לא נאה", כי כל הפוסל-במומו פוסל ומפני המום הזה חלק ליבנו ונעלמו מאתנו שבעים ושנים הצדיקים שבכל דור ודור (חלק לבם - בגימטריא ע"ב), ואין אנו יודעים בברור אחד מהם, אוי לנו, כי עוונותינו ופירווד לבבנו עוללו לנו כל זאת.

רבונו של עולם, זכני לזכור היטב שאני בעצמי האשם בכל זה, כי מחמת שלא התגברתי באהבת חברים, התגבר עלי הקטרוג של "עם מפוזר ומפורד", שהוא קטרוג הלבנה, שאי אפשר לשני מלכים לשמש בכתר אחד, ומשום שעניי צרה בהתנשאות חברי, פגמתי בבחינת משיח "יפה עיניים וטוב רואי", והסתלקו ממני כל המוחין ומשום שעברתי על "מוציא דיבה הוא כסיל" והקדמתי פה לעין, נחרב בית המקדש, כי חשדתי ואמרתי בפי דברים שלא ראו עיני, החזרתי את כל העולם כולו לתהו ובהו, והחשכתי פני תבל, במו ידי הבאתי על בית ישראל את כל הגזירות הקשות וחדשתי את שבירת הכלים במקום לתקנם. אוי לי על הקלקולים הנוראים שגרמתי בכל העולמות, כי במקום להתבטל לחברי ולעשות את רצונם ולזכות על ידי זה לאחד את כל הספירות, במקום להיות כמו אהרן הכהן אוהב שלום ורודף שלום, ולקיים את הפסוק "בקש שלום ורדפוהו", במקום להיות כמרדכי "דורש טוב לעמו ודובר שלום לכל זרעו" - הלכתי מהיפך אל היפך והצתי את אש המחלוקת, ודברתי סרה על אנשים הטובים ממני פי כמה וכמה, טובים ממני אין ספור פעמים, דברתי אפילו על תלמידי חכמים והייתי כקורח ועדתו, שחלקו על משה ואהרן ועל עדת בני ישראל הכשרים וכמעט החזירו את כל העולם לתהו ובהו.

אוייה לי כי נטיתי מדרך הישר ונעו מעגלותי חוצה ובמקום לכלול שמאל בימין, ולהאמין שאני השמאל וחברי הימין, עשיתי מהיפך אל היפך, הגברתי את פירוד הלבבות בשקרים ובהוצאת דיבה, איבדתי את צלם האלקים, והתקיים בי הפסוק: "כי אתה הדעת מאסת ואמאסך מכהן לי", איבדתי את בחינת "אברהם אוהבי", ונפילתי מאהבת ה' לאהבות רעות, אהבות בהמיות, כי על ידי הוצאת דיבה מאבדים הדעת ונופלים לכסילות ובהמיות, אוי לי כי עשיתי מעשה נחש, ונפילתי למדריגה שהיא למטה מהנחש וגרמתי ל"נדמו עמי מבלי הדעת", בראתי רקיעין דשוא וארעא דשוא, החרבתי את כל העולמות ואת כל הספירות והחזרתי את העולם למצב של שבירת הכלים, עד שהתקיים בי הפסוק "ולא נודע כי באו אל קרבנה". כי במקום לזכות לפרות הטובות לבחינת "פרה אדומה" לאפר פרה המטהר מכל חטא לבחינת "ואנכי עפ"ר ואפ"ר", שעל ידו זיכה אברהם את בני ישראל באפ"ר פרה ובעפ"ר סוטה, במקום לזכות לבחינת "בן פור"ת יוסף", שזכה לברור המדמה ההיפך מ"נדמו עמי מבלי הדעת" וזכה לפתרון הפרו"ת ולפתור חלומות - במקום זה נפילתי לפתרון תעלומות של דברים שלא היו ולא נבראו, הייתי כקורח בסיפור האלמנה והורדתי את הגיהנם מגניזתה, הבערתי את אישה ונפחתי את מדורתה עד אשר הכחשתי את כל מעשה בראשית, כי לא נברא העולם אלא בשביל השלום ואין הוא עומד אלא על השלום ושמו של הקדוש ברוך הוא נקרא "שלום". רבונו של עולם כתוב במדרש פליאה: מי שלא יודע טעם הסרת הטבעת מיד פרעה ליד יוסף, לא יכול לדעת את סוד הסרת הטבעת מיד אחשוורוש ליד המן. אנא רחום וחונן כמו שזכה יוסף הצדיק בזכות פרשת עגלה ערופה שלמדו אביו בשעה שליווה בדרכו אל אחיו, ובפרשה זו עסק כל העשרים ושנים שנה כמו שכתוב: "וירא את העגלות אשר שלח יוסף" שרמז יוסף לאביו שעדיין זוכר את פרשת עגלה ערופה שלמדו בשעה שפרש ממנו, ובזכות זה זכר יוסף לרחם על אחיו, כמו שכתוב "ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף", כן תזכה גם אותנו שתהיה פרשת עגלה ערופה תמיד מול עינינו, ושתמיד נתפלל על שלום כל ישראל שלא תסובב שום גרמא על ידינו חס ושלום של שפיכות דמים כמו שכתוב "ידינו לא שפכו את הדם הזה" וחמשה אנשים מן הסנהדרין של לשכת הגזית חייבים ללכת ולמדד סביבות החלל לעיר הכי קרובה, ולפי רבי אליעזר בן יעקב המלך וכהן גדול וכל הסנהדרין, שלכולם יש חלק בכל דם שנשפך מישראל. אנא רחום וחונן חוס נא עלינו שלא נהיה גרמא חס ושלום בשום שפיכות דם בישראל כל שכן שלא נגרום ממש לשפיכות דמים, הן במעשה הן בדבור של צער ואונאה, שלא נגרום שום שפיכות דמים. ובפרט אני שכבר שפכתי את דמיהם של אנשים כשרים וטובים, ועברתי על "ביזוי אנשים". אוי לי על כך, כי אם הייתי נזהר בזה, הייתי זוכה להמשיך את כל הרפואות ללחם ומים, הייתי זוכה לבחינת בן פור"ת יוסף, (בחינת פורי"ם) שזכה לזון ולכלכל את כל עם ישראל ולאכילה בחינת מ"ן, בחינת "משלוח מנות איש לרעהו".

רבונו של עולם, אנא זכני לכל המעלות הגנוזות במשלוח מנות איש לרעהו, שהרי בפורים אנו יכולים לזכות על ידי משלוח מנות לראות את התפארת שבכל אחד ואחד, וכפי ההתפארות שנזכה לגלות בכל אחד ואחד, כן גם אתה תגלה לנו את כל סודות הבריאה שבכל פרטי פרטיה מיתוש קטן ועד ליש גבור בבהמה, מרעמת הארי ועד לשלשול קטן שבים (מ"חסד" שב"חסד" שב"חסד" גימטריא אר"ה ועד קליפת "נחש" ד"נחש" גימטריא יתו"ש).

אנא א-ל חנון ורחום, זכני לגלות את פרטי פרטי ההתפארות שבכל יהודי ויהודי, מן ההתפארות ביהודי פשוט הנותן פרוטה לעני ועד ההתפארות בתלמיד חכם המניד שינה מעיניו ומעפעפיו תנומה, זכני לראות בכולם רק את ההתפארות האין סופית שאתה מתפאר בכל יהודי ויהודי בבחינת "ישראל אשר בך אתפאר", "על ישראל גאותו ועוזו בשחקים", כי כל גאותו של ה' יתברך היא על כל יהודי ויהודי, על כל תנועה כשרה שלו. אוי לי כי במקום לדון כל יהודי ויהודי לכף זכות ולקיים "הוי דן את כל האדם לכף זכות" - נהגתי מהיפך אל היפך, ואף במצוות שכל יהודי ויהודי מקיימם הטלתי דופי רחמנא ליצלן.

רבונו של עולם, מלא רחמים עד אין חקר ועד אין מספר, הריני מאמין באמונה שלימה, שאתה יכול לשנות את כל הברואים מהיפך אל היפך, מרעה לטובה, ובידך לשנות גם אותי, כי על אף שכתוב "היהיפוך כושי עורו ונמר חברבורותיו", אתה כל יכול, ולא יבצר ממך מזימה ויכול אתה לעשות שינויים עד אין חקר שהרי אתה יכול לעשות ממשלש מרובע ולעשות אפילו שני הפכים בנושא אחד, על כן אני מאמין באמונה שלימה שאתה יכול להיטיב גם אותי, לטהר ולזכך אפילו רע כמוני, רע כזה שלא היה עוד מזמן בריאת העולם, שהרי כל מהותי, מחשבותי ורעיונותי - אך "רע כל היום", והריני מלא מזימות רעות והרהורים רעים, עד אשר התקיים בי הפסוק "עקוב הלב מכל ואנוש הוא מי ידענו". רק אתה ידעת אותי, את מזימותי הנוראות ומחשבותי האימויות השוטפות את מוחי ועוברות בדעתי בכל רגע ורגע, ומעכירות את רוחי ומפילות אותי בתכלית היאוש, עד שממש קצתי בחיי, כי כל מה שניסיתי להחכים ולהתבודד לא עלה בידי ולא יצאתי מחול אל הקודש אפילו פחות מכחוט השערה, אבל ידעתי גם ידעתי ואני מאמין באמונה שלימה, שאף על פי שנבלעתי בקליפת המן, אני ונפשי רוחי ונשמתי, ומכף רגל ועד ראש אין בי מתום, ונהפכתי לעשר כתרין דמסאבותא, ונשקעתי בכל חמשים שערי טומאה, אף על פי כן אתה יכול לקיים בי "ונהפוך הוא" ולהפוך אותי בתכלית ההיפוך, וכמו שתפסת את ירבעם בן נבט בבגדו ואמרת לו: "חזור בך" והבטחת להכניסו לגן עדן, כן תרחם גם עלי ותתפסני בבגדי ותאחז בציצית ראשי לבל אפול עוד.

אנא אב רחום וחונן, אל תטשני ואל תעזבני, עזרני לקום בחצות לילה ולהתבודד כראוי בשיר ובשבח, בשפיכת הלב כמים נוכח פניך ה', זכני לאהבת חברים באמת, לצאת מבחינת "מפוזר ומפורד". ולא יהיה לבי חלוק משום יהודי בעולם, ואזכה לשוב בתשובה שלימה מן הכעס ומן האיבה מן הקנאה ומן ההיתול.

רבונו של עולם, משני נא מן המים הזדונים של רדיפת הממון והכבוד, ומלטני מתאוה הקשה של האכילה, כי כל אלו היו בעכרי ומנעו ממני כל קורטוב של קדושה, אנא הצילני נא מכל אלו ובפרט מרדיפת הממון השקולה כפליים מכל התאוות, שחייבים לצעוק עליה פעמיים שבעים קולות, כי היא היא קליפת המן- עמלק הבולעת אותנו ואת כל מעשינו הטובים, הצילני מן הקליפה הקשה הזאת, אשר עליה צריכים לבקש ממך בכל שעה ורגע, כי צריך לבקש שנזכה להכניע ולשבר, לבטל ולמחות, לכלות ולעקור קליפת המן-עמלק מן העולם, שהיא תאות ממון, צריך לבקש ולהתחנן לפניך שנזכה להוציא כל החיות והקדושה ממנו ולהשיב ולהחזיר כל הניצוצות הקדושים וכל החיות דקדושה לשרשם העליון, ולחזור ולעשות מהם תורה.

רבונו של עולם, זכנו גם עתה לכל הבחינות של "משלוח מנות איש לרעהו", שזכה להם כל יהודי ויהודי בימי מרדכי ואסתר, זכנו לביטול אמיתי בסוד "איש לרעהו" (פעמיים מט"ט), כאשר זכה אז כל אחד והשיג השגת מט"ט, להיכנס בשלום ולצאת בשלום על ידי אהבת חברים אמיתית, זכנו לשבר התאוות ובעיקר תאות ממון, כי בביטול יכולים להכלל זה בזה ולהאיר זה לזה. וזה סוד "משלוח מנות ומתנות לאבינונים". זכני למה שזכו בימי מרדכי ואסתר להיכלל בחברו בסוד "ויחן שם ישראל נגד החר", ועל ידי זה לקבל את התורה מחדש באהבה וברצון.

זכנו אבינו גם עכשיו להתכללות הזאת אשר בכחה מאיר כל אחד בחברו מהשגותיו, מתורותיו, מעצותיו, ומעבודותיו, בעין יפה, בעין טובה, הנמשכת מדוד מלך ישראל "יפה עיניים וטוב רואי", שבסוד הארת משיח ב"ן דוד (גימטריא כד"ת). שבו נמחתה ושתי מן העולם, בסוד "כדת מה לעשות במלכה ושתי". זכנו לעשות כדת היום בשירה וניגונים, ריקודים ומחולות, ולהמשיך על ידי כן את הארת משיח.

רבונו של עולם אנא גלה לנו סוד שתיית היין, כי על ידו זוכין לתיקון הברית, גלה לנו סוד זה, כי על ידו מפרידי את הניצוץ הקדוש מקליפת המן ומתקנים על ידי זה חטא אדם וחווה, בסוד "סחטה ענבים ונתנה לו", שזה סוד עק"ב (גימטריא ענבי"ם), שהכנתה את עקבו של אדם הראשון שהיה מכהה גלגל חמה, עד שירדו כל העולמות למטה ממדרגתן. זכנו עתה על ידי שתיית היין הנמשך מסוד יין המשמח, הנמשך מספירת הבינה, ומסוד היין המשומר שיתגלה לעתיד לבוא, להחזיר את כל העולמות לשרשם, כמו שהיו קודם החטא, עד שנזכה לתחיית המתים, וכמו שזכה רבה בכח שתיית היין להחיות את רבי זירא, כן תזכה גם אותנו להמשיך בכח שתיית היין את סודות תחיית המתים, ונזכה גם אנו בפורים זה לביאת משיח בן דוד ולבנין בית המקדש, לגאולה השלימה ולתחיית המתים במהרה בימינו אמן.

רבונו של עולם אבי שבשמים. זכני להארה הנפלאה, הארת תחיית המתים הנמשכת בפורים מתיקון סחיטת הענבים על ידי שתיית היין בקדושה, כפי שהמשיכה רבה שזכה להחיות את רבי זירא מחדש. כי על ידי הארה זו יכול כל אחד ואחד להתחיל לחיות חיים חדשים, חיים שלא טעם מעולם בבחינת "עדיין לא התחלתי לחיות כלל", בבחינת חיים נצחיים, שזוכה להם צדיק האמת, חיים נצחיים הנמשכים מהביטול הנפלא ומן השפלות האמיתית שהם סוד תחיית המתים.

אנא פתח לנו שערי אהבה חן וחסד והאר פניך אלינו בפרט ביום הפורים הזה, המסוגל להחיות מתים, שבו החיה רבה את ר' זירא, שהיה נכנס עם גופו לאש כל שלשים יום, והנקרא זעירא בבחינת אל"ף זעירא, כי אש לא שלטה בו. אנא תן לנו חיים אמיתיים ונצחיים ביום הפורים הזה, בבחינת "במחקק במשענותם", בבחינת "עתידיים צדיקים להחיות מתים במשענותם". כי פורים הוא סיום שבעת ימי האבילות של משה רבנו עליו השלום, הנקרא "מחוקק", שענותנותו ושפלותו חקוקה בכל רמ"ח אבריו. זכנו שנוכל על ידי זה לזכות לבחינת "באר חפרו"ה שרים", סוד -פ"ו"ר ו"ג", סוד הפורים הנמשך מי"ג תיקוני דיקנא, שעל ידם זוכים לבושה הנוראה של "וחפרה הלבנה ובושה החמה" ולבחינת "באר", באורי תורה חדשים ונתיבים נעלמים, שיש בהם להושיע אף מרוחק ונזוף, חוטא ופושע כמוני, שסלל נתיבים חדשים בתוך הסטרא אחרא, כי גם בפגום כמוני אתה מוכן לקיים את הפסוק "והולכתי עיוורים בדרך לא ידעו".

רבונו של עולם, אנא זכנו לעלות מעלה מעלה, זכנו לעלות למעלות נפלאות ולקיים את דברי רבותינו הקדושים: כי חייב אדם לומר "מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי", שעל כן נכתב "אברהם אברהם" יעקב יעקב" "שמואל שמואל" "משה משה", שאין לך כל דור ודור שאין בו כאברהם כיעקב כשמואל וכמשה, משה שנאמר עליו: "בסופה ובשערה דרכו וענן אבק רגליו", וארז"ל: "בסופה" זה משה "בסערה" זה אליהו, ולכן זכה משה שנשמתו גנוזה בגן עדן שבאצילות, בחינת "עין לא ראתה אלקים זולתך", כי מעולם לא פתח את עיניו ומעולם לא ראה דבר זולת האלקים, כי בכל אשר הסתכל ראה אך ורק אלקות.

רבונו של עולם, ביום זה שהוא בחינת חצות לילה, בחינת יום הכפורים, ביום שכל הפושט יד נותנים לו, ביום של קבלת כל התפילות והבקשות, באתי גם אני העני והאביון, הדל והרש מכל, לשטוח את תחינתי לפניך מתוך אהבה ודביקות שאין לה קץ ותכלית. אנא, זכני בכח האהבה והדביקות לפשוט את גופי המצורע וללבוש בגדי שבת, גוף קדוש מגן עדן, זכני למעלתה של סרח בת אשר, שזכתה על ידי הבשורה של "עוד יוסף חי" להיכנס עם גופה לגן עדן. אנא זכני גם אני להכריז בימי הפורים האלו "עוד יוסף חי", ולרקוד ולשיר כסרח בת אשר, שזכתה בזכות זה שנתהפך גופה לגוף קדוש מגן עדן. זכני למעלתם של חנוך, אליהו, משיח, בתיה, סרח ויהושע בן לוי שזכו להיכנס עם גופם לגן עדן.

רבונו של עולם, ידעתי כי רק בזכות שמירת ברית קודש אפשר להיות ראוי לכל אלה, לפיכך זכני נא להיות כיוסף הצדיק, שקידש את כל חלל העולם על ידי שמירת העיניים, עד אשר בשילה-קודשים קלים נאכלים בכל הרואה, זכני ביום פורים זה לצאת מכל פגמי הברית ומכל פגמי העיניים ולהיות כמשה רבינו שזכה מא' עד ז' אדר בהתגלות הסנה בגוף קדוש מגן עדן בבחינת "והנה שבה כבשרו". ואז אזכה שכל המרה שחורה והליצנות יהפכו לששון ושמחה, ויתגלה המזל של העשירות בבחינת "ואת עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו... חור כרפס ותכלת אחוז בחבלי בוץ וארגמן גלילי כסף ועמודי שש, מטות זהב וכסף על רצפת בהט ודר וסוחרת", ותבטל העצבות וכל היגונות הבאים מקלקול הברית קודש, וכל האהבות רעות יהפכו לאהבות דקדושה, וכל המאורי אש למאורי אור, ויקוים בי "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך", "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", ואזכה לתורת אמת ולברית העולם מחדש, ויתבטלו "המארת" חסר, ויהי אור הלבנה כאור החמה, ושתי עיני יאירו כשמש וכירח, ותחול עלי ברכת אליהו לאלישע, ברכת "פי שניים", בשעה שרכב אש וסוסי אש הפרידו ביניהם, ואליהו עלה בסערה השמימה וזכה שנגנז גופו בגן עדן התחתון ונשמתו עלתה לגן עדן העליון.

רבונו של עולם זכני לכל המעלות הרמות שזכו להן הצדיקים והצדקניות בזכות שמחתם העצומה בך, שמחה שלא היתה לה קץ וגבול, זכני להיות כיוסף הצדיק שנאמר עליו "איש מצליח", כי היה תמיד צוהל ושמח, מקפץ ומרקד אף בבית הסוהר אף בבור שאול שלא ראה קרן אור, כי אתה היית לו אור עולם, על כי לא הסיח דעת ממך מעולם ולא ראה דבר זולתך. זכני בשמחה כ"בן פור"ת יוסף בן פור"ת עלי עין", שזכה שכל חייו היו לו בבחינת פורי"ם כי מעולם לא פתח את העין. זכני לשמחה שאינה פוסקת, זכני למעגלי השמחה שאין להם סוף ותכלית, זכני לשמחה שחשבת עליה בשעה שבראת את העולם ואמרת, "יהי אור", ואור הלבנה היה כאור החמה, כי בראת את אדם הראשון אך להודות ולהלל ולזמר לשמך, ואם היה עושה כן, היה

זוכה להשיב ללבנה את אורה כאור החמה, היה נשאר בגן עדן לעד, ושותה מן היין המשומר כל ימי חייו, לובש כתנות אור, ועקבו היה מאיר יותר מגלגל חמה.

ובכן תעזרני ברחמיך הרבים שאזכה לפשוט גופי המצורע, שהוא משכא דחויא, שרש זוהמת הנחש הנמשך מה'מ'ן' א'ח'ש'ו'ר'ש' - מ'ר'א'ש' ה'נ'ח'ש', וללבוש בגדי שבת, גוף קדוש מגן עדן.

מרא דעלמא כולא רופא חינום, רפאני נא ברחמיך הרבים רפואת הנפש והגוף, "רפאני ה' וארפא הושיעני ואושעה, כי תהלת אתה", רפאני ואספני מצרעתי ומהר להפשיט מעלי גופי המצורע והלבש אותי בחסדיך גוף קדוש מגן עדן, ועל ידי זה יתרומם מזלי ואזכה לעושר, ובברכותיך תברכני ותשפיע לי עשירות גדול דקדושה בטהרה, ויתחזק יצרי הטוב, ותסיר לב האבן מבשרי ותתן לי לב בשר, ויתבטל העצבות והליצנות הבאים ממרה שחורה, ויתבטל ממני העניות והדחקות, כי כשל כח הסבל של העניות והדחקות של עמך בית ישראל בפרט גודל העניות והדחקות של הכשרים החפצים לכנוס בדרך הקודש באמת, רחם עלינו בחסדיך הנפלאים ותאיר עלינו מזל של עשירות, ויהיה כל העשירות אצל עמך בית ישראל הכשרים החפצים לעבדך באמת, למען יתגדל ויתקדש שמך על ידי זה, ויתבטל מאתנו הליצנות של כל החולקים על הכשרים והיראים, ותתן כח שיתגבר לב חכם לימין על לב הכסיל שהוא משמאל, ועל ידי הימין הזה תקים את הנופלים מאהבות ויראות רעות - לאהבות ויראות קדושות, והימין יעביר את החושך מעיניהם, עד אשר עיניהם יראו נפלאות, ויקוים מקרא שכתוב: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות".

רבונו של עולם, זכנו ברחמיך הרבים שיהיה חג הפורים הזה התחלה לפסח, כי פורים הוא דרך לפסח, ותמשיך עלינו את קדושת חג הפורים ואת קדושת חג הפסח. ותעזור לנו תמיד לספר ולשוח בנפלאותיך ותורתך האמיתית, ונזכה לדבר ולגלות תמיד תורת אמת, ויקוים בנו מקרא שכתוב "תורת אמת היתה בפייה". ותרחם עלינו ותושיענו מהרה ותעזרנו להעביר ולסלק החושך שכסה פני תהום ולהאיר אור האמת בעולם, עד שיהיה נחשב כאילו אנו בעצמנו בראנו את העולם.

רבונו של עולם, השם פה לאילם, תן לנו פה לשוח בתורתך ונפלאותיך האמיתיות תמיד, למען ידעו דור אחרון בני יולדו יקומו ויספרו לבניהם, ונזכה להודיע לבנינו ולבני בנינו ולכל בני ישראל לדורותם את כל מעשה ה' ונפלאותיו אשר עשה עמנו מיום יציאת מצרים עד היום הזה, כמו שכתוב "והודעתם לבניך ולבני בניך". מלא רחמים, זכנו אותנו ואת כל ישראל לאור עיניים אמיתיות להסתכל ולראות האמת תמיד, ונביט ונראה נפלאות ה' באמת תמיד, גל עיני ועיני כל ישראל ונביט נפלאות מתורתך הקדושה אשר גילית על ידי צדיקיך האמיתיים, אשר אתה לבד יודע נפלאות תורתם שגילו בעולם, ועל ידי אור העיניים יעלו כל הבקשות והתחינות אשר אנו מתפללים נוכח בית המקדש ועל ידי זה תעורר הגאולה התלויה בלב כמו שנאמר, "כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה".

אב רחום וחנון, מה יהא עלי ואני גרוע מלוט, שהרי אני רואה כיצד אתה שולח אלי מלאכיך הקדושים והנוראים להצילני מכל מה שבא עלי, והם אווזים בידי ומושכים אותי מן השאול תחתיות, מושכים אותי בכל כחם ואומרים לי "ההרה המלט", והאדמה כבר פעורה מתחת, ואני הגרוע מלוט ממשיך עדיין לרוץ אחרי כסילותי, אחרי תאוותי ודרכי הנלוזות, ממיט בושא על צדיק האמת ומחלל את שמו הגדול, עד שברוב עוונותי הוא ממשיך להיות בהעלם מכל בריה, והגלות נמשכת משנה לשנה. אויה לי כי חללתי דוקא את שם הצדיק הקדוש שקרבני אליו, ואף האשמתיו "עד מתי אתה מפילני בחרבו של אותו רשע", עד אשר נתקיים בי הפסוק "איולת אדם תסלף דרכו ועל ה' יזעף לבו". כי במקום להבין שחטאי גרמו לכל מה שבא עלי, שהרי אכלתי מאכלות אסורים, פגמתי בנשים נכריות, סגדתי לצלם, שהוא כחי ועצם ידי, והאמתני במעשי ידי, בשכלי ובחכמתי, עברתי על צווי הנביא "אל יתהלל חכם בחכמתו, ואל יתהלל הגבור בגבורתו, ואל יתהלל עשיר בעשרו" ונלקיתי ב"השמן לב העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע", נסתתמו כל חושי, עיני ואזני מלהבין ומלהביט אל דברי הצדיקים, עד אשר איני מרגיש שום חיות בלימוד התורה הקדושה שעליה נאמר "חמאה ודבש (בגימטריא ש"ס) יאכל", ובמקום לסיים את הש"ס בכל שנה ולעלות מדרגה לדרגה, הוצאתי את השנה בשה"י - פה"י, כי עשיתי לי חגים וימים טובים משלי, ואכלתי חמאה ודבש בכל יום ויום.

רבונו של עולם, אנא זכנו ברחמיך הרבים להמשיך עלינו תמיד קדושת מרדכי היהודי ואסתר המלכה, ועזרנו לגלות ולהאיר כל הגונון עילאין, שיש בזהב בכסף ובנחושת, בקדושה ובטהרה גדולה כרצונך הטוב ותחמול עלינו ברחמיך הרבים ותשפיע עלינו מידת הרחמנות באמת, ונזכה לרחם על הבריות ולהרבות בצדקה.

ואתה תרחם עלינו מן השמים, ותמשיך לנו פרנסה ושפע, טובה וברכה, צדקה ורחמים, חיים ושלום. אנא השפע עלינו דעת שלם דקדושה וכל טוב, ותבטל המחלוקת מן העולם, תעביר כל מיני שנאה וקנאה וקנטור ומריבות מכל עמך בית ישראל לעולם ותמשיך רחמנות ושלום בעולם, שלום גדול באמת בין כל עמך בית ישראל, ובכל העולם כולו, עד שכל באי עולם כולם ירחמו זה על זה באהבה גדולה וברחמים גדולים באמת. ותתן לנו פרנסה טובה מן השמים, וכשם שכלכלת את אבותינו, ואת עמך ישראל במדבר ארבעים שנה ונתת להם מן לאכול ולא חסרו דבר, כן תחמול עלינו ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים ותשפיע לנו שפע פרנסה טובה מן השמים, ותתן לנו כל מחסורנו בלי שום יגיעה וטרדה כלל, באפן שנזכה לעשות רצונך ולשמור חוקיך ומשפטיך ולעסוק בתורתך תמיד יומם ולילה בלי שום ביטול תורה כלל, ונזכה לקבל את התורה ביום הפורים הזה מחדש, קבלה מאהבה מתוך שמחה וחדוה, כי כל ימי חיינו הבל וימינו כצל עובר ואם לא עכשיו - אימתי.

רבונו של עולם, מלא רחמים רבים עד אין סוף, גדול העצה ורב העלילה, עושה גדולות עד אין חקר, נסים ונפלאות עד אין מספר, אין דבר נמנע ממך, הן כל תוכל ולא יבצר ממך מזימה, הן ידעת את רע מצבנו עתה, בימים טרופים אלו, כשצר ומצוק מצאונו מכל צד, וכל הגויים עומדים עלינו לכלותינו, וצרו צעדנו מלכת ברחובות, מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה, כי עלה מות בחלוננו, ומלאך המות עומד מאחורי כתפינו, ובכל אשר נלך הוא אורב לנו בגשמיות וברוחניות, אנא א-ל רחום וחנון, הן רק אתה בעצמך תוכל להושיענו מידו, אוי לנו, כי אנו בעצמנו משכנוהו עלינו בעוונותינו הרבים, פגמנו בכל אברינו וחושינו מוחנו וראייתנו, והעולה על כולנה "תועבת ה' כל גבה לב", כי אחרי כל מה שפגמנו, עדיין אנו אומרים, "צדיקים אנחנו ולא חטאנו", עושים מעשה זמרי ומבקשים שכר כפנחס, אבל אתה ברחמיך הרבים, על כל זה אתה מוכן לסלוח לנו גם עתה

ולהפוך את מחשבתנו מרע לטוב מגאווה לענוה, לענוה שהיא בתכלית הביטול והשפלות, עד שנזכה לבחינה של הר תבור שלש פרסאות, וארבע פרסאות, עד שנדע שאנחנו גרועים פי כמה וכמה מכל אחד ואחד אף מבחינת עצמנו.

אבי שבשמים למדני והורני וחזקני ואמצני איך לזכות לזה, שאדע תמיד פחיתותי ושפלותי באמת, ואף על פי כן אזכה להתחזק נגד כל המונעים והמחלישים את הדעת, יהיה מי שיהיה, ולא אתבטל נגדם כלל, ובכל דבר שהוא אמת לאמיתה אהיה בבחינת "ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה", ואף על פי כן אדע באמת שאני גרוע יותר מכל אפילו מהרשע הגדול ביותר האומר "מי יתן לי תלמיד חכם ואנשכנו כחמור", אדע כי גם הוא יותר קרוב לתשובה ממני, ובקל יזכה לשוב. ואילו עלי כבר עברו רב ימי ושנותי בהבל ובריק במחשבות של גאווה ותועבה של "אני ואפסי עוד", שריחקוני ממך בתכלית הריחוק, והסתירו ממני כל דרכי הצדיקים, דרכי הישועה לעלות במסילה המובילה אליך, וכל הדרכים כוסו אבק ועפר של הרי עצלות ועצבות, יאוש, דכדוך וגאווה, המשתלשלים מ"כל זה איננו שווה לי". אוי מה היה לי, כי על ידי זה הפכתי את כל צרופי הויה ל"הויה", ונשתנו עלי כל סדרי בראשית לרעה, כי בשעה שבראת את אדם הראשון, נטלתו על כל אילני גן עדן ואמרת לו, "ראה מעשי כמה נאים ומתוקנים הם, תן דעתך שלא תקלקל ותחריב את עולמי". ומאז שחטא בעץ הדעת ונכשל בפגם הגאווה של "הייתם כאלקים", עדיין לא יצאנו מפגם נורא זה. הוא היה בעוכרנו והוא הביאנו לכל מה שנכשלנו ולכל מה שחטאנו העוינו והרשענו, הוא הוליקנו קדורנית מפני הצב-אות והפילנו מדחי אל דחי, עד אשר איבדנו את כל מעגלי השמחה והחדוה ונכשלנו בענוה פסולה. התבטלנו למי שהיה נוח לנו בכח "יש לי רב", ועזבנו את צדיק האמת בבחינת מרדכי, המדרי"ך אותנו ומורה לנו דרך בדרכים של "נעימו" בימינך נצח, בכח "ויהי נע"ם ה' אלקינו עלינו", כי דרכיו דרכי נעם של לימוד תורה מתוך שירה וניגון, מחול וריקוד. ואילו זכינו ללכת בדרכיו, היינו זוכים לענוה אמיתית בבחינת "ורחצו רגליכם" והיינו זוכים שהיה מתעבר בנו הצדיק "בשית פירקין דידין ובשית פירקין דרגלין" והיה מדריך אותנו ומורה לנו דרך ישרה כיצד להגיע לענוה אמיתית של ביטול אמיתי לשפלות דשפלות דשפלות בבחינת "מאד מאד הוי שפל רוח".

ושפלות זו היא בבחינת אד"ר, שאותיותיו מורות על שפלות ודלות. "א" - אל"ף זעירא - "ואני ככבש אלוף", להיות ככבש אלוף תחתית. "דל"ת - דלות ועניות, דלית לה מגרמא כלום. רי"ש - רשות ואביונות. כי מי שיש בו גאווה, אין אני והוא יכולים לדור בכפיפה אחת, מסלק השכינה מעליו, וכל הנתיבות והדרכים נעלמים ממנו.

רבנו של עולם, קרבנו אליך, פרוס כנפיך עלינו והשכן שכינתך בתוכנו בחדש זה, חדש אד"ר, לשון מדור, שעליו בקשת: "עשו לי קיטון אחד ואדו"ר ביניכם", עת הארת פניך אלינו והתרצית להחזיר שכינתך בינותינו.

זכני על ידי השפלות והשתיקה של משה רבינו עליו השלום, בבחינת "שתוק כך עלה במחשבה" לזכות ל"אז ישיר משה", כי על ידי הניגון של הצדיק בחינת "משה", הוא מעלה את הנשמות מן האפיקורסות, בבחינת "רבים מעמי הארץ מתיהדים". ולכל זה זכה משה בשבעת ימי ההתגלות בסנה בחודש אדר, בחינת "אדיר במרום ה'", בחינת "אדירים משברי ים". "אדירים" אלו הטעמים, שהם השירים והניגונים, הנקראים כלי קרב, שבהם עם ישראל מתגברים על אויביהם ושונאיהם, משברים ודוחים את כל הקליפות, וזוכים ל"נהפוך הוא".

רבנו של עולם אדון השמחה והחדוה, אשר לפניך אין שום עצבות כלל, אין שינה לנגד עיניך ותנומה לעפעפיך, אתה הבטחתנו "אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה", וזה כבר אלף ותשע מאות (עשרים חמש שנה) {שלושים ושש שנה} שקועים אנו בתרדמה נוראה בתוקף גלותנו הקשה, והצרות והשמד מקיפים אותנו מכל עבר. ומעל הכל כבדה עלינו שנתנו העמוקה בבחינת "ישנו עם אחד", ההולכת וגוברת עלינו מיום אל יום בשכחת אלקותך, ובתוך השכחה והתרדמה הקשה הזאת אתה עומד עלינו מכה בנו לעוררנו משנתנו, מעוררנו לקום ולזעוק אליך, כי אתה מלא רחמים, ואין סוף לרחמנותך, ואין קץ ליכולתך לעזרנו ולהושיענו כהרף עין, וכל חפצך שאך קט נצעק אליך.

אנא אל-חנן ורחום כשם שהושעת את עמך ישראל על ידי מרדכי ואסתר בשלשה ימים בלבד, כן רצונך להושיענו בכל דור ודור כהרף עין, אם אך נקום ונזעק, אם נתעורר ונצעק.

אבי אב חנן ורחום, הושיעני נא ועוררני מתרדמתי העמוקה, כי הולך אני ושוקע בשינה יותר ויותר מיום ליום, ואם עוד לפני היותי צועק ומתעורר, הרי היום כבר השלמתי עם מצבי ונפילתי בתרדמה קשה וביאוש נורא והרי כוונתך אך ורק לטובתי, לעוררני משנתי ומתרדמתי, למען אזעק ואשווע, למען אקרע את השמים בבכיותי וזעקותי בבחינת תפילתו של משה, שהיתה כחרב פיפיות ולא היה מסך ורקיע שלא נבקע בפניה, וקרעה את כל הרקיעים ובקעה את כל השחקים. ועל אף שנזדעזעו שמים וארץ והשתנו כל סדרי בראשית, עד שנעלו כל מלאכי מרום את כל השערים ואת כל הרקיעים, תפילתו של משה היתה בוקעת ועולה בבחינת "כי שיבר דלתות נחושת ובריחי ברזל גדע".

רבנו של עולם, זכנו בתוך כל עמך בית ישראל שימחלו לנו כל עוונותינו על ידי המחולו"ת והריקודים, הניגונים והשירים שנזכה להם ביום זה. זכנו להרהר בתשובה אמיתית, ולשוב באמת מכל חטאינו. זכנו להרגיש באמיתת אלקותך עלינו, לדעת שאין עוד מלבדך, ולא המן ואחשורוש מכים בנו, אלא רק אתה ברוב רחמין וחסדיך, למען נתעורר ונצא מתרדמתנו הנמשכת כאלפיים שנה, ולמען נזכה שוב לכל המוחין דקדושה שנסתלקו מאתנו.

רבנו של עולם, שומע זעקה ומאזין לתפילת עמך ברחמים, אתה גילית לנו כי על ידי צעקה וזעקה העולים עד עתיקא קדישא, אפשר להמשיך מוחין חדשים אפילו לנפול כמוני, שנפל מכל השבעים פנים ומכל החמשים שערי בינה, ואיבד את כל הלמ"ד בי"ת נתיבות חכמה, טעה בדרכים ובנתיבות שלא היו מעולם, וחדש דרכים תועים ומבולבלים שמזמן בריאת העולם עדיין לא דרך בהם אדם.

אנא חוס ורחם עלינו, כי עדיין אנו הולכים ותועים מטעות אל טעות ומדחי אל דחי, הולכים ומסתבכים מסבך אל סבך, וכבר שלחת לנו צדיקים נוראים בכל הדורות, את רבי עקיבא ורבי שמעון בר יוחאי, את האריז"ל והבעל שם טוב ותלמידיהם שיעורנו ויקיצונו, ואנחנו עדיין הוזים שוכבים אוהבים נום, שוקעים בשינה מיום אל יום יותר ויותר, ושינתנו ותרדמתנו עמוקה מאד מאד בלי שחר וערך, ומה לנו עוד צדקה לזעוק אל המלך. כי אתה שוקד יום יום, שעה שעה, רגע ורגע לעוררנו על ידי צדיקים נפלאים בעלי רחמים אמיתיים, המתאמצים להקיצנו על ידי שירה וניגונים, על ידי צדיקים שגילו לנו, כי ביום זה האור

חודר דרך כל המסכים והמחיצות ומאיר כל מה שבחביות, בתיבות ובמטמוניות, עד שאין נקודה שאינה מאירה בו באור יקר, גילו לנו שכל החטאים והעוונות נהפכים לזכיות על ידי תשובה מאהבה, והלב הנשבר נהיה כלי לאור אין סוף. ודייקא על ידי ניגונים ושירים, שלכאורה אין בהם אף אחד מן השבעים פנים, דייקא על ידם מעלים את הנפולים משבעים פנים, דייקא על ידי ריקודים ומחולות שאין בהם שום צורת אות, מעלים נפולים מכל תמונה של אות, כי באמת ניגונים ושירים גבוהים מכל השבעים פנים, ובהם מושרשים וגנוזים כל השבעים פנים, החכמות והתבונות, ומשם נמשכים כל השכלים, הדעות והרעיונות. ועשרה מיני נגינה הם כנגד עשרת הדברות, כי על ידם מדביקים שברי לוחות וכל לב נשבר, ובהם מרפא אותנו צדיק האמת. רבוננו של עולם, חוס ורחם עלי וטהרני וזככני מקליפת המן ביום קדוש ונורא זה, שהוא שלשים יום לפני יציאת ישראל ממצרים, יום שעליו נאמר "ולכל בני ישראל היה אור במושבותם", יום שזכו לראות בו גם מה שבחורים ובסדקים, עד אשר נתגלו להם כל פגמיהם ועוונותיהם, כל חסרונותיהם וכשלונותיהם, ועל ידי זה ידעו מה לבקש ומה לתקן, כדי שיוכלו לצאת כעבור שלשים יום מעבדות לחרות, ולקבל כעבור חמשים יום את התורה הקדושה. קדשני ורוממני ביום קדוש ונורא זה שעליו נאמר שואלין בהלכות הפסח שלשים יום קודם הפסח, ביום שבו אתה מגלה לנו כיצד לצאת מעבדות לחרות, כיצד לעלות מעשיה ליצירה, מיצירה לבריאה ומבריאה לאצילות וכיצד להכניע את שורש המן שהוא כנגד זעיר אנפין דבריאה המעכבנו לעלות מעולם לעולם ומהיכל להיכל, שהרי הוא היה זה שהכשיל את בן עזאי וכן זומא וגרם ל"אחר" מה שגרם, עד שבא רבי יוחנן ואמר: גבורתא למקלא רביה וכו' אי נקטיה בידי, מאן מרמי ליה, עד שאמרו עליו רבותינו הקדושים אפילו שומר הפתח לא עמד לפניך, ופירש רש"י אפילו שומר הפתח של הגיהנם לא עמד לפניך רבנו, בבואך להוציא "אחר" משם.

רבוננו של עולם, חוס ורחם עלי פדני והצילני אף על פי שאני גרוע הרבה יותר מ"אחר" אף על פי שחטאתי והחטאתי את הרבים באין סוף חטאים, כי הרי אתה גילית לנו, שבכל דור ודור אתה שולח צדיקים נוראים, שעליהם נאמר "אפילו שומר הפתח לא עמד לפניך" אנא ברחמיך הרבים גלה לי אותם, והאר עיני בספריהם הקדושים ובתפילותיהם הנוראות ואל תכני יותר בסנוורים בגלל פגמי הברית הנוראים שפגמתי.

רבוננו של עולם, זכני לאורות הנפלאים ולעולמות הנעלים שזכו להם מרדכי ואסתר וזיכו בהם את בני דורם על ידי הביטול העצום לרצון האלקים. כי על ידי שעשה מרדכי מעצמו אפס אין "לא קם ולא זע" זכה ל"עטרת זהב גדולה" - אור הלבנה נעשה לו כאור החמה באורות שם אק"א וכך עלה לעלמא דאתכסיא, עלמא דלאה, עד עולם שנקרא רישא דלא אתיידע. זכה לא לדעת שום דבר, לא לדעת ולא לראות מה יהיה ומה יקרה, השליך את כל יהבו על השם יתברך, ורצונו בלבד היה לנגד עיניו. ואסתר הלכה בעקבותיו ואמרה "כאשר אבדתי אבדתי", כך זכו שניהם לעלות לעולמות נפלאים והורידו אורות מעולמות עליונים ונעלמים לעשיה דעשיה ולכל עשרה כתרין דמסאבותא, גילו אלקותו בכל המקומות הנעלמים והאירו את כל המחשכים, עד ש"רבים מעמי הארץ מתייהדים" ומרדכי היהודי שהוא מרא דכיא, איש ימיני, יסוד דאבא, האיר באסתר בחינת יסוד דאמא, את הארת הביטול האמיתי להיות אפס ואין לגמרי לרצון ה', עד שעלתה לעולם שנקרא "אבא" ולהיקרא "בת אביחיל" ועל ידי זה המשיך את הארת שלש עשרה תיקוני אריך, שהם י"ג פעמים שם ע"ב גיטריא מרדכי ואסתר, והעלו בהם ניצוצות מן הקליפות, עד שהצליחו להפריד מהמן את הניצוץ הקדוש, את בניו של המן שהתגירו, למדו ולימדו תורה.

רבוננו של עולם מקור האורות והרחמים רחם עלינו למרות שנפלנו בגלות זאת לעשרה כתרין דמסאבותא ואבדנו את כל שבעים הפנים של התורה, שלח לנו צדיקים אמיתיים, כמו ששלחת בימים ההם בזמן הזה את מרדכי שהאיר באור קדושתו לדיוטות התחתונות, הוציא את עם ישראל מתרדמתן הגדולה שנפלה עליהם במשך שבעים שנה, השיב להם את המוחין של שבעים הפנים שאבדו בשבעים שנה אלו, והקימם מנפילתם הקשה לעשרה כתרין דמסאבותא, כי בנפילתם הקימו עליהם את המן ובניו שהם כלליות כל הקליפות. ומרדכי ברוב צדקותו וקדושתו, טהרתו וענותנותו, בעוצם ביטולו לה' יתברך זכה להכניעם, עד שזכה לעטרת זהב גדולה מסטרא דאבא גדול על כולם בסוד אדם קדמאה, ומשם המשיך את הארת תחיית המתים הנמשכת כל שנה בפורים, שהיא סוד תיקון עץ הדעת תיקון המיתה שהמשיכה אדם הראשון, על ידי ש"סחטה ענבים ונתנה לו".

אנא א-ל חנון ורחום, אל תסתור פניך ממנו. ואף אם טבענו ביון מדמנה ואין מעמד, אף אם שקענו מכף רגל ועד קדקדק בתוך קליפות נוראות למטה מעשר כתרין דמסאבותא - אל תתעלם, אל תסתור פניך ממנו, כי יש בידך להושיע גם אותנו, בזכות צדיקים נוראים קדושים וטהורים שאתה שולח לנו בכל דור בבחינת מרדכי ואסתר, שעליהם נאמר "מרי דכיא", נסתרים בתכלית ההסתרה, ומורמים למעלה מכל רעיון ושכל, מכל תפיסה ומחשבה, שלא נשרבו בעולם התהו, אלא נשאר זכים ונקיים מכל פגם ורubb, שנשמתם קדמה לשבירת המלכים, בבחינת זיהרא עילאה דאדם, שהם בבחינת אסתר ר- גימטריא א"ש נג"ה בר"ק, המלהיבים את ליבות עמך בית ישראל באש קודש, "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה" יומם ולילה. המציתים את הלבבות באש הקודש היוקדת בלבבם, מאש אוכלת אש, הנמשכת מאש החיות, מאש של מעלה, ששום סטרא אחרא אינה יכולה לעמוד כנגדה, ובאשם זו מציתים את הלבבות לא לנו ולא לשקוט יומם ולילה, להמשיך את מלחמת ה', וגם בחמישה עשר... בזכות הצדיקים האלו המקיפים אותנו בחותם דקדושה, הנמשך משלוש אק"א של ביטול דביטול דביטול, שפלות דשפלות דשפלות, ובחומת אש להבה בבחינת "ואני אהיה לה לחומת אש סביב" "וברא ה' על כל מכוון הר ציון ועל מקראיה ענן יומם ועשן ונגה אש להבה לילה כי על כל כבוד חופה" - אנא האר פניך אלינו והושיענו. אנא ה', בזכות צדיקים אלו תמשיך לנו מוחין חדשים, שלא נשברו מעולם ממעי הבינה הנקראת חמו"ת, בסוד "חומ"ת אש", חות"ם בתוך חות"ם, על ידי אסתר המלכה שנכנסה בפורים עצמו לבית אחשוורוש, ושברה את קליפת נח"ש דנחש - המן ועשרת בניו בתכלית השלימות, ובקשה "ניתן גם מחר... לעשות כד"ת היום", בסוד משי"ח ב"ן דו"ד (גימטריא כד"ת), על ידי אסתר שזכתה להמשיך את הארת משיח לעולם ועד, לכל השנים ולכל הדורות, ולהמשיך את מלחמת ה', מלחמה לה' בעמלק מדור לדור, בפרט בערים מוקפות חומ"ה מימות יהושע בן נון, שבשלימות ביטולו נלחם מלחמת עמלק, ובכח הצדיקים הנקראים חומ"ה וחוח"ם החותמים אותנו בחות"ם בתוך חוח"ם, החותמים את העולם מבריאתו ועד סופו, היורדים בכל דור ודור לחתום אותנו בחותם דקדושה, בחוח"ם של אש ובחומ"ת אש, הנמשכים מחמו"ת ספירת הבינה, ספירה של אש, שהם הגבורות בסוד

שרביט הזהב, המכלה את כל הקליפות, שמשם נמשכת כל העשירות דקדושה, בסוד "ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך בוץ וארגמן", הנמשכת מאור הביטול, בסוד "ומשלוח מנות איש לרעהו".

אנא א-ל חנון ורחום, זכנו על ידי שמחת פורים, סעודת פורים ושתייה בפורים למוחין דאריך, הנמשכים משער החמשים, מרישא דלא אתיידע, עד שנזכה לרצון עליון ושלא נדע כלל בבחינת "מה". ונכלל בהשגת המקיפים העליונים של "מה חמית ומה פשפשת", עד שלא נדע בין "ארור המן" ל"ברוך מרדכי". זכנו בכח הארת "ברוך מרדכי" לברר את כל הניצוצות מתוך קליפת "ארור המן" ולתקן את חטא שאו"ל (בגימטריא המ"ן-עמל"ק, עם הכוללים, בגימטריא "אג"ג מל"ך עמל"ק"), שהיה צריך לברר את כל הניצוצות מעמקי הקליפות ובפרט מקליפת המן-עמלק.

אבינו אב הרחמן זכנו כי יתגלו לנו עתה כלליות כל העצות, שהם השכל הנפלא הנמשך משער החמשים, שבכחם אפשר לברר הניצוצות מעמקי הקליפות, בכח האמונה בשמואל הנביא, שהוא צדיק האמת שבכל דור ודור, הממשיך לנו את השכל הנפלא הזה על ידי שב ואל תעשה, על ידי האמונה הפשוטה בצדיק האמת. כי כפי האמונה שמאמינים בצדיק הדור, כך זוכין למחות את כל הקליפות ואת הסטרא אחרא וחילותיה בבחינת "שבעת ימים תוחל", כי על ידי זה היה יכול שאול להפיל את עמלק חללים חללים, בבחינת "דום לה' והתחולל לו" בבחינת "ואין אסתר מגדת" על ידי הדמימה הזאת מאירה הנקודה העליונה בבחינת חכמה ודעת ונשלם ה-ו", שהוא סוד הלוחות ארכו ו' ורחבו ו', זוכין אז להארת התורה מחדש, ונשלם ה"א" בסוד אקי"א, עד אשר זוכין להארה חדשה מסוד אקיא, שזכה לה יהושע ועל ידה קיבל משה, ומשה שזכה להארה זו ביתר שאת ויתר עז, קיבל תורה מסיני. וזהו סוד הבושה והשפלות שזוכין לו בפורים, אשר בשלימות זכה לו משה רבנו עליו השלום, עד שקרן עור פניו, בסוד "עקבו של אדם הראשון מכה גלגל חמה".

רבנו של עולם, אב חנון ורחום, זכנו לגאולה השלימה, עת תאיר הלבנה כאור החמה ואור החמה שבעתיים כאור שבעת הימים. זכנו לשלימות האור הנפלא הזה בכח השמחה והשירים, המחולות והריקודים, שנזכה להם ביום קדוש ונורא זה. זכנו ביום זה שהוא הכנה לפסח, שעליו נאמר "ועכשיו" ... - להארת "אני ולא מלאך אני ולא שרף אני הוא ולא אחר", נזכה לדעת שכל הפעולות המשוונות נתונות בידך בלבד, כי רק אתה יכול להפוך את לב השונאים והמקטרגים מאויבים לאוהבים, ולהפוך כהרף עין את הצרות לישועות ולעשות מצרה צהר, מנגע ענג, מרשע עשר וממניעות- "נעימות בימיך נצח", על ידי הצדיק הנקרא נצ"ח פס"ח קמ"ח, שהוא הכנה לפסח, המגלה לנו כי "אני הוא ולא אחר", כי אין הסתרה עומדת בפניו, והוא בוקע את כל ההסתרות וממשיך לנו את כל הישועות.

אנא זכנו ביום זה לאמונת חכמים אמיתית, שנזכה לשלימות האמונה במרדכי היהודי שהוא הצדיק שבכל דור ודור, ולא נטה מעצותיו ימין ושמאל, לא נהיה כדור שהשתתף במשתה והשתחוה לצלם ולהמן, אלא נקבל על עצמינו כל אשר יאמר, כי הוא זה, אפילו אם על פי דעתנו האנושית דבריו בניגוד גמור למציאות וכמרידה גמורה במלכות, נהיה כאסתר המלכה אשר אמרה "וכאשר אבדתי אבדתי", ובכח זה נזכה גם בדור זה להמשיך את כל הישועות והנפלאות על ידי הארת הרצון הנמשכת על ידי הצדקה בבחינת "ומתנות לאביונים", המשנה את הטבע ואת כל החוקים והופכת לבב מלכים ושרים, הופכת גזירות איומות לישועות נפלאות, שמד לרצון, וכפירה לאמונה נפלאה, עד שתאיר האמונה בכל העולם ובכל הגויים בבחינת "ורבים מעמי הארץ מתייהדים".

אנא אב רחום וחנון, אנא עוררנו לתשובה על ידי ענוה ושפלות הנובעת משמחה אמיתית המנשבת בשית פירקין דידין ובשית פירקין דרגליו, בפרט ביום זה בו רוח הצדיק מנפצת ומנשבת את רוח הגאווה מאתנו, זכו לשמוע את "קול דודי דופק", "קול התור הנשמע בארצנו", קולה של אסתר שהיא השכינה, שעליה נאמר "ובהגיע תור אסתר". כי ביום זה מגיע תורה של השכינה להשמיע את קולה בתוך אבריו לבנו וחושיו. שלש מאות וששים וחמש יום שומעים את קול היצר הרע הנוקש בנו בכל גיד וגיד ובכל עורק ועורק בשס"ה גידנו וברמ"ח אברינו, הנסוך בנו בכל גיד ובכל עצם, בכל חוש ובכל איבר, עד אשר מגיע תור אסתר, תור השכינה. יהי רצון שנשמע ביום זה את קולה הנוקש והזועק מתוך כל קרבנו, מתוך כל אבריו מתוך כל גידנו ועצמותנו, נסכית ונתעורר מקולה המנשב בשית פירקין דידין ובשית פירקין דרגליו, לתשובה מתוך שפלות ושמחת אין קץ.

רבנו של עולם, "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך", אנא זכנו לבאורי תורה חדשים מופלאים בסוד "באר חפרו"ה שרים", (חפרו"ה סוד פו"ר י"ג, 171 הנמשך מי"ג תיקוני עתיק), שעל ידם זוכין לבושה הנוראה של "וחפרה הלבנה ובושה החמה" כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה", הבושה הנוראה הנמשכת מאור הפורים הנמשכת מי"ג תיקוני עתיק מדיקנא קדישא, בבחינת "ואראה את ה'", בבחינת "חזה הוית עד די כרסוון רמוי ועתיק יומין יתיב ולבושה כתלג חוור ושער רישיה כעמר נקא" בבחינת ו"ידי נטפו מור ואצבעותי מור עובר", מרי דכי"א עמר נק"א, הנמשך מאור ה' שלפני שבירת הכלים, ממקום ששבירת הכלים לא גרמה שום פגם, ממקום שאין בו שום זכר ל"המן עמלק", אור שכולו טוב צח ומצוחצח, אור שגם החמה והלבנה בושים ונכלמים ממנו, סוד עמ"רם (עמ"ר נקא) אבי משה, שאין בו שום שבירה, סוד "ותרא אותו כי טוב", הוא אור שבעת הימים, המאיר בשבעת ימים של ההילולא של משה רבנו, רעיא מהימנא, אור האמונה הזכה, שאין בה שום שליטה לצר ואויב מציק ומקטרג, אור שנזכה להמשיך אותו כל השנה ולכל ימינו לנצח, לכל הדור ולכל הדורות, אורו של משי"ח ב"ן דו"ד (14+52+385=424) (כד"ת היום), אור של תחיית המתים, שעליו נאמר "וחפרה הלבנה ובושה החמה כי מלך ה' צב-אות בירושלים ונגד זקניו כבוד".

רבנו של עולם, זכני ביום ז' באדר להכלל במידותיו של משה רבינו עליו השלום וברוח קדשו של אדון הנביאים, שזכה להיות ה"ענו מכל האדם אשר על פני האדמה". וזכה מיד עם לידתו להכלל באור שבעת הימים בבחינת "ותרא אותו כי טוב" בבחינת "וירא אלקים את האור כי טוב", כי היה כלול מכל האורות של כל נשמות ישראל, כי באשר את נשמתו חצבת מעצמותך ממש הכוללת כל נשמות עם סגולתך.

רבונו של עולם, אין קץ לרחמיך, אין סוף לגודל חסדיך ואין חקר לנפלאותיך, והעולה על כולנה היא ענותנותך, כי כשם שגדולתך היא אין סופית כן גם ענותנותך עד בלי חקר, ומאורה האצלת למשה בחיר נביאיך, עד אשר בכחה חזר אחר דתן ואבירים החולקים ובזים לו וביקש להשכיך שלום ולפייסם, ואף לקורח אמר "אף אני רוצה שתהיה כהן גדול".

אנא אב חנון ורחום, זכני להיכלל בענותנותו של משה רבינו ברדיפת השלום והחסד ובאהבתו את הבריות, במעלותיו הזכות והטהורות אשר על ידן ראה את גדולתו של כל יהודי ויהודי והאמין שבדאי יעשה תשובה כל עוד נשמת רוח חיים באפיו. זכני לקבל מאור העטרות שהאצלת עליו מרוח הקדושה ומגירת אבן הספיר הטוב, שהיתה גנוזה במאתיים וארבעים ושמונה [רמ"ח] עולמות ואשר ממנה בנית את גופו הקדוש, שלא היה לו שום אחיזה בחומר.

זכנו להיכלל בנעוה של משה רבינו, שנשא אותנו בחיקו, "כאשר ישא האומן את היונק". זכנו להתבשם מאורו ולהתעלות בעטרותיו, שהרי עיטרתו בארבע מאות עשרים וחמש אורות כמנין "נעשה", שבכחם המשיך על ישראל הכיסופים והגעגועים של "נעשה ונשמע" והמשיך להם בכל דיבור ודיבור נשמה חדשה בבחינת "כל הנשמה תהלל (ר"ת כה"ת) י-ה" והעטרות בשלש מאות וששים וחמש עטרות שבכחם היה מתחדש בכל יום ויום.

רבונו של עולם, זכני להיכלל בטוהר נשמתו, כי עוד בטרם ירדה נשמתו לעולם, העלית אותה לפני כסא כבודך והפקדת בידה את כל מפתחות החסד והרחמים למען עושי רצונך ואת כל מפתחות הדין להעניש את הסרים מעליך והרודפים את בניך. עוד בטרם בא לעולם העטרת אותו באות "מ" שהיא כנגד כסא הכבוד עצמו, ובאות "ש" כנגד שלשת רגלי הכסא, בבחינת שלשת האבות, ובאות "ה" כנגד ספירת המלכות רגל רביעית שבכסא, והעברת אותו בתוך כל האורות שבגן עדן ודרך כל צבאות וחילות השמים, עד שנזדעזעו כל המלאכים וכל השרפים, ונשמע קול איום ונורא שזעזע את כל השחקים והכריז ואמר: "זו הנשמה שעתידיה לרדת בין בני אדם ועתידיה לתת את התורה חמדה גנוזה מכל הגניזות ולהרעיש כל העולמות של מעלה ושל מטה". בה בשעה קבלוהו כל מלאכי רום עליהם ופתחו ואמרו: "הרכבת אנוש לראשנו באנו באש ובמים".

רבונו של עולם, כשם שזיכית את משה רבנו בחדש אדר, שמזלו דגים, להתפלל תקט"ו תפילות בגימטריא שיר"ה. כי אמר לפניך שירה כדי שתשמע תפילתו, כן תזכנו לפתוח כל תפילה ותפילה בשירות ותשבחות ריקודים ומחולות, כדי שתעלה לפניך לנחת ולרצון. רבונו של עולם, זכני להיכלל באהבת ישראל של רעיא מהימנא אשר ביקש "אעברה נא" דייקא בחודש אדר, כדי להציל את עם ישראל מכל הד' גלויות העתידות ומשני החורבנות שעדו עלינו, כנרמז ב"אעברא נ"א" - גלות בבל - נ'בוכדנאצר א'חשורוש, גלות יון - א'נטיוכוס נ'קנור, גלות אדום - נ'ירון א'ספסיאנוס.

זכני גם אני להתפלל ולבקש על עם ישראל כאשר ביקש משה מא' עד ז' אדר, בחודש שמזלו דגים - להציל את עם ישראל המשולים לדגים.

זכני להמתיק מעלי ומעל כל בית ישראל ומעל כל העולם כולו את כל הדינים הנמשכים מתכלת בזכות מרדכי אשר "צא מלפני המלך" - מלכו של עולם - ב"לבוש תכלת". כי זכה להמתיק את כל הדינים הכלולים בתכלת על ידי לבוש "תכלת וחור", על ידי שנתעוררה נשמת "חור" שמסרה נפשה להציל ישראל מעבודה זרה. ועל ידי "ועטרת זהב גדולה" זכה לבחינת "צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם", להמתיק את כל הגבורות הנקראות זה"ב, ולזכות לאור היוצא מעדן, "אשר שם הזהב" בבחינת "ועפרות זהב לו", כי על ידי בחינת עפר הבאה מ"תכריך בוך", שכרך עצמו בבו"ץ והשליך עצמו לרפש וטיט, זכה לעטרת זהב גדולה בסוד אדם קדמאה, והמשיך אורות מאדם קדמאה, עד שזכה לאר'ג'מ'ן, זכה שאוריאל ר'פאל ג'בריאל מ'יכאל נ'וריאל הקיפוהו ושמררוהו מכל עבר.

רבונו של עולם, זכנו להארה נפלאה זו שהמשיך לנו מרדכי בכל שנה ושנה, זכנו גם אנו לחמשת הבחינות הללו: להיות בו"ץ עפר ואפר ולהשליך עצמנו לרפש וטיט למען כבוד שמו יתברך, כמו שעשה מרדכי היהודי. ועל ידי זה לזכות ללבוש תכלת"ת להמתיק כל הדינים הנמשכים מתכלת. לזכות שיתעברו בנו הצדיקים כחור"ר שמסרו נפשם על קידוש ה', ול"עטרת זהב" לבחינת "עטרותיהם בראשיהם", לכל המקיפים הקדושים, עד שנזכה לביטול הבחירה, לדרגת מלאך ונהיה ראויים שהמלאכים שנקראים "ארגמן" אוריאל ר'פאל ג'בריאל מ'יכאל נ'וריאל, יקיפנו יומם ולילה וישמרנו מכל רע.

רבונו של עולם, כשם שהמשכת עלינו אור עתיק ואריך שהוא אור הפורים הנמשך מרישא דלא אתידע, בבחינת "עד דלא ידע", הנמשך משער החמשים עוד טרם בנין בית המקדש, כשעדיין היו ישראל בגלות, כן תמשיך גם עתה עלינו את הארת שער החמשים, ותמשיך לנו משם חידושי תורה נפלאים על כל השנה, שמהם יימשך אור הגאולה ואור הישועה, אורו של משיח בן דוד, להכרית את כל השונאים והמציקים, האויבים והרודפים, בבחינת "כדת מה לעשות במלכה ושתי", "ומלכותה ית"ן" לזו שזכתה לי'ת"ן, לעשר בחינות של מ"ה, עד שזכתה לעלות לאדם באצילות, הנקרא מ"ה, ולהמשיך את אורות הפורי"ם, בעשותה מעצמה פירורי"ם, ובאומרה "החרשת"י", זכתה לבחינת "ה' ילחם לכם ואתם תחרישו"ן", עד שעלתה מאסת"ר תכלית ההסתרה - לאסתרה, לבחינת לבנה, תיקנה את הלבנה, והמשיכה לה על ידי הבושה הנוראה את אור שבעת הימים, אור שהיה קודם החטא, שנמשך לה על ידי מרדכי הצדיק, שזכה לצאת מלפני המלך, "ועטרת זהב גדולה", סוד החסד והחכמה סוד "הגדול" הגבור והנורא, שזכה בו מרדכי עם כל אנשי כנסת הגדולה, כאשר תיקנו לדורות עולם וגילו שמכל החורבנות תצמחנה ישועות, ומכל ההסתרות שלל אורות, בבחינת "ודר וסוחר"ת", שהם מרגליות שהאירו גם בלילה והאירו להם כצהרים, עד שהסתחררו"ו מרוב אור וגיל.

כן תמשיך גם עלינו עכשיו את האור הגדול הזה בזכות השמונה עשרה שתיקן מרדכי הצדיק וחבריו הפותח ב"אלקי אברהם יצחק ויעקב הגדול הגבור והנורא", בזכות זה תשלח לנו את שלשת האבות, כשם ששלחת לאסתר המלכה, ותגלה לנו את הסוד "הגדול הגבור והנורא", שהן הן גבורותיך, והן הן נוראותיך, עד שנזכה ביום זה להמשיך עלינו את אור הפורים לצח נצחים, ואור הפורים לא יסור מאתנו ולא יעזבונו ולא יטשנו, ויקיים בנו "ודר וסוחר"ת" ד"ר גימטריא צדי"ק, "וסוחר"ת" בבחינת סוחר"ת" סוחר"ת" בחינת "ואמונתך סביבותיך" ותקיף אותנו ותגן עלינו, בכל השנה כולה באורותיך הנפלאים והנצחיים שאינם פוסקים לנצח.

רבנו של עולם, נותן התורה, אתה חידשת לנו ברחמיך הרבים, יום נוסף בשנה לקבלת התורה מחדש מאהבה כנאמר "קיימו וקיבלו". כי אילו זכינו במתן תורה כשפסקה זוהמתן - היינו זוכים שהלוחות היו נשארים לעד על ידיו של משה שהיו כארון הברית שנשא את נושאו. כל תלמיד ותלמיד היה רואה בהם חידושי תורה ודקדוקיה וכל העצות הנדרשות לו כפי כחו והבנתו, והיו חקוקים דברי התורה על ליבו לעד. אורו של משה היה פי אלף ממה שהיה בלוחות שניות, ולא היתה תורה משתכחת לעולם. כל מה שהיינו משיגים היינו זוכרים לעולם, והיה סר מאתנו לב האבן והיינו זוכים ללב בשר, היינו עולים מעלה מעלה בשפלות אמיתית ובמוחין אין סופיים. משה רבינו היה נכנס לאלתר לארץ ישראל ולציון מכלל יופי, והיה בונה את בית המקדש שהיה עומד לעד, ומגיע למערת המכפלה, לשערי גן עדן, ומסיר משם את הכרובים ואת להט החרב המתהפכת - לגלות את הדרך אל עץ החיים לגוי צדיק שומר אמונים. אילו כך היה, היינו זוכים מיד לתחיית המתים ולאור הלבנה כאור החמה ולאור החמה שבעתיים כאור שבעת הימים.

וברחמיך הרבים שלחת לנו בימים ההם בזמן הזה את מרדכי ואסתר, שהם בחינת חמה ולבנה (אסתר-לבנה), שהאירו לנו את קבלת התורה מחדש מאהבה כמו בזמן מתן תורה, כמו שהאיר עם ישראל בזהר עליון עת ניתנו לוחות ראשונות וזיוום הבהיק מסוף העולם ועד סופו. וכמו שהבהיק משה אז פי אלף מכל בני ישראל.

ועכשיו ביום נורא וקדוש זה אתה חפץ להשיב לנו את כל האורות והמעלות הללו, שעליהם נאמר: "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתיים כאור שבעת הימים ביום חבשו ה' את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא" - כי עתיד להכפיל את אור החמה בשלש מאות ארבעים ושלש פעמים (בסוד בשג"ם - זה משה) מאור שבעת הימים, ואז נזכה שיתקיימו הפסוקים: "וחפרה הלבנה ובושה החמה כי מלך ה' צב-אות בהר ציון ובירושלים ונגד זקניו כבוד" ואז כל זקני תלמידי חכמים וכל צדיקי הדור יאירו באור כפול ומכופל באור שבעת הימים בסוד "ואוהביו כצאת השמש בגבורתו". ועל ידי שנזכה לשתייה בבחינת יין המשומר ולאכילה בבחינת שור הבר והלוייתן, תפרוס מעורו של לוייתן על חומות ירושלים, עד שיבהיק זיוום מסוף העולם ועד סופו, ויקויים בנו: "רני בת ציון הריעו ישראל שמחי ועלזי בכל לב בת ירושלים; והלכו גויים לאורך ולאומים לנגה זרחך"; "והלכו אליך שחוח בני מעניך והשתחוו על כפות רגליך כל מנאציך וקראו עיר ה' ציון קדוש ישראל".